

den hele Fjord byder ikke Sikkerhed for, at saadanne Fartøjer kunde komme ind og ud og betryggende besejle den. Der kan derfor ikke, selv med den Sikkerhed, som nu paatænkes, i Virkeligheden derigennem gives Fiskerne Tillid nok til, at de kunne arrangere sig paa dette Sted i større Stil. Jeg tror heller ikke, at nogen i Virkeligheden mere tænker paa det. Jeg vil gøre opmærksom paa, at naar Forholdet er dette, rejser det Spørgsmaal sig, som jeg synes, man alt for lidt har været inde paa fra de forskellige Interessers Side: hvem skal resignere i denne Sag? Det er nemlig en Ting, som er ganske given, at denne Sag indeholder saa mange Momenter, at nogle maa resignere, alt kan ikke opfyldes. Det er sagt af den af mig før omtalte Kommission allerede i 1900; jeg vil tillade mig at læse den Sætning op, som det kommer an paa i denne Retning. Der staar: „Spørgsmaalet i sig selv rummer saa mange Vanskeligheder, at en fuldstændig, til alle Sider tilfredsstillende Løsning paa Forhaand maa anses for en Umulighed“.

Der er allerede nu skabt Resultater, som det forekommer mig, vi ikke kunne komme udenom, og som føre Sagen i en vis Retning, men jeg kunde have Lyst til at gøre opmærksom paa, at, som Sagen ser ud for mig, er der ogsaa i et Par andre Retninger skabt Resultater. Saa vidt jeg kan se, ser det ud til, at enhver Gennemskæring, der lægges fra Hvide Sande Syd paa, tidlig eller sildig vil komme til at vandre Syd paa. Det var det, jeg før gjorde gældende med Bortskæringen paa den sydlige Side og Tillæget af en Hage paa den nordlige Side. Netop det har indfundet sig ved Hvide Sande. Under den meget stærke Storm i November i Fjor er Hagen forsvunden, men Bortskæringen fortsættes ustandselig, og nu ere vi ad flere Trin paa Stigen komne op paa en Bredde af Vandspejlet foroven af ca. 300 m, og denne Bredde foroven vil i Virkeligheden sige, at selve Gennemskæringen er paa Vej til at vandre mod Syd. Det er kun et Tidsspørgsmaal, naar Havet lægger Sand til paa den nordre Bred, og for hver Gang der lægges mere til, er der igen Mulighed for en Bortskæring paa den søndre Bred. Saaledes gaar i Virkeligheden Vandringen for sig, og den er ganske utvivlsomt ikke til at standse. Vandringen kan ikke paaberaabes som en Gevinst for Gennemskæringen ved Hvide Sande, idet den lige saavel rammer Hvide Sande som ethvert andet Sted. Vandringen kan i Øjeblikket gaa langsommere ved Hvide Sande, ganske sim-

pelt fordi det er lige ud for, hvor Vandet presser paa, men tidlig eller sildig vil — derom tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl — en Vandring begynde ved Hvide Sande, ja, den er maaske allerede, efter hvad jeg kan se, begyndt. Det vil altsaa for saa vidt ikke være noget Moment, der kunde kastes ind til Fordel for Hvide Sande, at der er ingen Vandring, men det vilde det f. Eks. være ved Nymindegab eller ved Hegnet eller ved Skodbjerge o. s. v.

En anden Ting, som jeg synes, det er interessant, man har faaet oplyst, og som spiller en ikke ringe Rolle — den findes omtalt i den Betænkning, der ledsager Lovforslaget —, er, at udenfor hvert Udløb, hvor det end dannes, danner der sig en Barre. Der findes en Barre udfør det gamle Nymindeløb, og nu er der ogsaa en saadan udfør Hvide Sande. Hvor Forholdene ere gunstigst for at rydde en saadan Barre bort — og det maa de formodentlig være ved Hvide Sande, hvor Vandet presser stærkest og mest umiddelbart paa —, kan der højst naas en Dybde over Barren af 2½ m. Hvor Forholdene ere ugunstigst, nemlig ved det gamle Udløb ved Nymindegab, er der en Dybde af 1½ Meter i det hele og store. Med andre Ord, den Besejling, som kan foregaa ad denne Vej, tillader ikke alene ikke noget stort Havfiskeri, men den tillader overhovedet kun et Havfiskeri af en ret begrænset Karakter, og der er egentlig ikke stor Forskel paa, om man kommer op mod Nord eller ned mod Syd; det synes, at der maa kunne findes et passende Sted, hvor man kan lægge en Gennemskæring, f. Eks. ved Hegnet, hvor der sandsynligvis vil være en Gennemsnitsdybde af 2 Meter, efter hvad Betænkningen oplyser. Altsaa, hvad Vandringen angaar, og hvad en Barre angaar, synes vi ogsaa at være naaede til visse Resultater.

Den Tanke om det gaadefulde, jeg før gjorde gældende, gjorde jeg ikke gældende, alene fordi jeg skulde have Lejlighed til en Slags parlamentarisk Præstation, men fordi jeg mente, at man paa ethvert Punkt i denne Sag bør blive ved at vogte sig for det gaadefulde. Og det gaadefulde spiller ogsaa ind i dette Lovforslag. Dette Lovforslag præsenterer sig som en foreløbig Løsning, men naar man rigtigt ser efter, synes det alligevel at have en mærkelig Tendens til at præjudicere en fremtidig Afgørelse. Dette Lovforslag er saa absolut i Disfavør af alle de Betragtninger, der gaa ud paa at lægge Gennem-